

שיחת השבוע

חב"ד | מכתב למי אחר
 אגודת צעירי חב"ד
 750 סניפים, בתי חב"ד, ברחבי הארץ

המשימה: שיקום הדמוקרטיה

הממשלה החדשה צריכה לשקם את הריסות הדמוקרטיה, כי המציאות שנוצרה כאן היא אובדן הדמוקרטיה

האומנם שלטון העם? התיקון הנדרש בשלושה תחומי יסוד

מ אז הבחירות שמענו איך ספור פעמים כי 'הדמוקרטיה בסכנה', וכי המדיניות של הממשלה החדשה היא 'איום על הדמוקרטיה'. זה חלק משפת השקר שבה הופכים אור לחושך וחושך לאור. האמת הפוכה לגמרי - הממשלה החדשה צריכה לשקם את הריסות

הדמוקרטיה, כי המציאות שנוצרה כאן היא אובדן הדמוקרטיה.

שלושה גורמים מרכזיים רוקנו את הדמוקרטיה הישראלית מתוכן, והפכו אותה לחסרת משמעות: תרבות השקר של הפוליטיקאים, התקשורת המגויסת, והאקטיביזם השיפוטי של בג"ץ.

נאמנות להתחייבויות

מהי בעצם המהות של בחירות? מול העם מתייצבים מועמדים המבקשים מהציבור לייפות את כוחם לפעול בשמו. הבוחר רוצה לקדם מדיניות מסוימת, ולכן הוא בוחר באנשים שמתחייבים ליישם מדיניות זו.

אבל איזה ערך יש לבחירות אם מועמדים מקבלים את המנדט ועושים בדיוק את ההפך ממה שהתחייבו? וכי היינו מקבלים התנהגות כזאת בתחום אחר? האם היינו חוזרים לבית עסק שבו הובטח לנו מוצר אחד ובמקומו קיבלנו מוצר אחר? האם לא היינו תובעים למשפט עורך דין שקיבל מאיתנו ייפוי כוח לעשות פעולה שביקשנו והתברר לנו שעשה את ההפך?

התרגלנו למציאות מעוותת זו, במקום לראות בה הרס טוטלי של ליבת הדמוקרטיה. אם אין לנבחרים מחויבות להבטחותיהם, אין באמת לאזרח שום יכולת להשפיע על התנהלות המדינה. במצב כזה, מה הטעם בבחירות?

הגורם השני הוא התקשורת. אכן, עיתונות חופשית היא מיסודות הדמוקרטיה. זה הכלי המאפשר לציבור לבחון את מעשי נציגיו, ועל-פי זה להחליט במי לבחור ביום הבחירות. התקשורת אמורה לספק לאזרח את המידע,

ספרים חדשים

שמירת ההלכה

מאת הרב שמעון גדסי בהוצאת המחבר

הלכות יום-יומיות בלשון קלה וברורה, מבוססות על שולחן ערוך אדמו"ר הזקן ומנהגי אדמו"רי חב"ד. 394 עמ'. טל' 03-9606018.

משולחנו של ר' יואל

מאת הרב יואל כהן בהוצאת מעינותיך

מבחר מהרעיונות והסיפורים המרתקים שהשמיע בהתוועדויותיו ה'חוזר' הרב יואל כהן. הדברים סודרו לפי נושאים, והם מאירים את החיים החסידיים באור מקורי. 446 עמ'. הפצה: אור החיים.

לפרוץ את גבולות האישיות

מאת הד"ר יחיאל הררי בהוצאת ידיעות ספרים

האם אנחנו מסוגלים להשתנות? כיצד בנויה האישיות שלנו ומה מניע אותנו לפעולה? על כך ועוד משיב המחבר בספרו, על בסיס תורת החסידות. 382 עמ'. טל' 072-2113316.

לחצות את הגבול

מאת זלמן רודמן בהוצאת המחבר

שלוש עלילות חב"דיות ישנות (תשובה ברכבת, 'סודות מהעבר' ו'מרדכי בן מרדכי') זוכות לעיבוד מחודש, בתוך סיפורי מעטפת עכשוויים, ומוגשות בסגנון מרתק לילדים ולבני הנעורים. 272 עמודים. טל' 03-9606120.

שעל בסיסו יוכל להחליט במי לבחור, את מי להעלות לשלטון ואת מי לסלק מכס ההנהגה.

אבל לנו יש עיתונות מגויסת ומגמתית, וזו שוללת מן האזרחים את הזכות לקבל מידע אמיתי. היא מסלפת את המציאות, מנפחת את מה שמשרת אותה, מתעלמת ממה שאינו תואם את מטרותיה. במקום שתהיה ערוץ מידע, היא נהפכת לערוץ תעמולה. תקשורת כזאת איננה מאפשרת דמוקרטיה אמיתית.

העם הוא הריבון

המרכיב השלישי בהרס הדמוקרטיה הישראלית הוא בג"ץ. נשמת אפה של דמוקרטיה היא העיקרון שהסמכות נתונה בידי העם, והוא הקובע בבחירות את המדיניות הרצויה לו. אבל ברגע ששופטי בג"ץ שמים עצמם מעל לכנסת, ומרשים לעצמם לבטל חוקים או לרוקן אותם מתוכנם - בכך הם נוטלים מן העם את הסמכות ומנכסים אותה לעצמם.

הממשלה החדשה והכנסת החדשה צריכות לפעול לביצור הדמוקרטיה, בשלושת היסודות האלה: להחזיר את הגורמות הבסיסיות, שנבחרו העם חייבים להיות נאמנים להתחייבויותיהם לבוחר ולהצהרותיהם לפני הבחירות. להבטיח תקשורת הוגנת ומאוזנת, המייצגת את העם כולו ולא עמדות של פלח צר בתוכו. ולקבוע גבולות ברורים להתערבות המערכת המשפטית בהחלטות הריבון, שהוא העם.

את התיקון הזה חיוני לעשות בלי היסוס, כדי שכללי המשחק יהיו הוגנים, וכדי שרצון העם יוכל לבוא לידי ביטוי בהובלת המדינה לכיוון הרצוי.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	בארשבע	אילת	ניו-יורק
16:10	16:31	16:18	16:33	16:26	16:26
17:29	17:31	17:28	17:32	17:29	17:29

שבת ישראל, קדם והזמנים

לדעת טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

החמור והחומר בשירות הקדושה

הללו לדברים המנוגדים לרצון ה' אינה הופכת אותם עצמם לשליליים ואינה מבטלת את תכליתם האמיתית ומטרת בריאתם.

למה נברא הזהב

המשנה (עבודה זרה, פרק ד, משנה ז) מספרת שחכמי ישראל נשאלו ברומי "אם אין רצונו בעבודת כוכבים, למה אינו מבטלה?". השיבו להם: "אילו לדבר שאין צורך לעולם בו היו עובדים – היה מבטלו. הרי הם עובדים לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות, יאבד עולמו מפני השוטים!".

העובדה שיש המשתמשים בדברים מסוימים למטרות פסולות איננה סיבה לשלול את השימוש בהם לשם שמיים. ואף שיש הטוענים שהרי החמה והלבנה נוצרו תחילה, כדי להאיר את העולם, ורק אחר-כך נהפכו לאלילים. התשובה היא: חז"ל אומרים (בראשית רבה טז, ב) שהקב"ה ברא את הזהב בעבור המשכן. והרי מבריאת הזהב ועד להקמת המשכן חלפו עשרים ושישה דורות, שבמהלכם הזהב נוצל לעבודת אלילים. ובכל-זאת – ייעודו הקדוש נותר כבתחילה, והוא הושלם בכוא העת להקמת המשכן.

(תורת מנחם תשד"מ, כרך ב, עמ' 1040)

תכלית בריאתו היא בצד האסור שבו – ההימנעות מאכילתו, שבכך מקיימים מצוות לא-תעשה. ועם זה מותר לרכוב עליו, וזו תכלית בריאתו בהיבט הזה – שירכבו עליו לצורכי קדושה.

החמור מדגים את שני הצדדים הקיימים בכל דבר בבריאה, ואת הבחירה הנתונה בידינו: האם לרכוב עליו למטרה לא-טובה חלילה, כמו בלעם שרכב על האתון בשאיפה לקלל את בני ישראל, או להשתמש בו למטרות טובות וקדושות.

התכלית האמיתית

זה גם היחס הנדרש כלפי דברים המתחדשים בעולם. ברור שכל דבר בעולם נוצר בידי הקב"ה, ולא חלילה ממקור המנוגד לקדושה, שכן הבריאה היא כוח בלבדי של הקב"ה.

התכלית האמיתית לקיומם של כל הדברים האלה היא שעליהם יגדל ויתרבה כבוד שמיים ויופץ אור התורה, אלא שניתנה לאדם הבחירה אם להשתמש בהם למטרות אלה או חלילה להפך. גם העובדה שיש המנצלים את הדברים

בברכת יעקב ליששכר נאמר: "יששכר חמר גרם, רכיץ בן המשפּתים". החמור מתאפיין ככושר נשיאה רב, בהתמדה ובחריצות. הדימוי של בני השבט לחמור נועד לבטא את מסירותם ללימוד התורה, וכדברי רש"י: "חמור בעל עצמות, טובל עול תורה, כחמור חזק שמטעינין אותו משא כבד".

החמור מייצג את הבריאה החומרית כולה ('חמור' מלשון 'חומר'), שנועדה לשרת את בני ישראל, כדי שאלו ינצלו אותה לקדושה ולעבודת ה'. ואכן, אנו מוצאים בתורה עוד שימושים חיוביים בחמור: אברהם איבנו השתמש בו לעקידת יצחק ('ויחבוש את חמורו'); משה רבנו רכב על החמור בלכתו להוציא את ישראל ממצרים; ואף המשיח ירכב על חמור ("עני ורוכב על חמור").

הבחירה נתונה

החמור מדגים את האפשרות לברור טוב מתוך רע. אמנם החמור אינו כשר לאכילה, ובנקודה זו,

אמרת השבוע

החברים התרעמו

אחרי הסתלקות רבי יצחק מזורקי מילא את מקומו בנו, רבי מנחם-מענדל. הוא הסתגר יותר בחדרו ועסק בעבודת הקודש שלו, אך כשהלפו הימים החל להרגיש שידידו ומכריו משכבר חשים תרעומת עליו, שאינו פותח לפניהם את דלתותיו כבעבר.

אמר להם: כתוב בתורה: "ויראו אחי יוסף כי מת אביהם, ויאמרו, לו ישטמנו יוסף". ורש"י מפרש: "שהיו רגילין לסעוד על שולחנו והיה מקרבן, ומשמת יעקב – לא קירבן". ולכאורה, מדוע באמת לא קירבם?

הסביר הצדיק: כשיעקב חי, היה הוא הרבי והמנהיג, וממילא יכול היה יוסף להתרועע עם אחיו. אבל אחרי פטירתו נעשה יוסף המנהיג, ונאלץ לסגור מעט את הדלת בפניהם; ואילו הם חשבו שהוא עושה זאת מחמת שנאה...

מן המעיין

יהודה

שזכור שיהודים הננו

על כך אנו מבקשים: "שלא יצטרכו עמך ישראל זה לזה, ולא לעם אחר" – שלא נגיע חלילה למצב שבו "עם אחר" יהיה צריך להזכיר לנו היכן אנו ושיהודים הננו.

(אמרי י"ט)

האצטלה מוכנה

"עד כי יבא שילה" (בראשית מט, י). כשה'חפץ חיים' נסע ברחבי המדינה למכור את ספרו 'משנה ברורה', ראו שיש עימו אצטלה חדשה של משי, ארוזה בחלילה, שלא לבשה מעולם. כששאלו אותו למה הוא נושאה עימו אם אינו לובשה לעולם, ענה בתמימות: בכל רגע אנו מצפים לשמוע את שופרו של משיח, וכיצד אספיק להשיג ברגע האחרון בגד חדש לכבודו.

(עיתורי תורה)

פחד על האויבים

"ידך בעורף אויבך" (בראשית מט, ח). בהמשך נאמר "לא יסור שבט מיהודה". קדימת "ידך בעורף אויבך" ל"לא יסור שבט מיהודה" רומזת שעוד קודם ביאת המשיח, עוד בזמן הגלות, נזכה למצב שתיפול אימה ופחד על שונאינו.

(הרבי מליובאוויטש)

התבטלות לקב"ה

"יהודה אתה יודוך אחיך" (בראשית מט, ח). יהודה הוא מקור מלכות בית דוד, ו'אתה' רומז למלך מלכי המלכים הקב"ה, כמאמר "אתה הוא ה' לבדך". "יהודה אתה" – המלך צריך להיות בטל בתכלית הביטול לקב"ה, ואז "יודוך אחיך" – כשהמלך בטל לקב"ה והעם בטלים למלך – נמצא שהעם בטל לקב"ה.

(אור התורה)

ניצחון ברוח

בברכה ליהודה מצויות כל אותיות האל"ף-ב"ת, חוץ מהאות ז"ן. רמז שניצחונה של מלכות יהודה באחרית הימים לא יבוא בכוחם של כלי זין, "לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי".

(רבנו בחיי)

ה'שבט' על בשרנו

"לא יסור שבט מיהודה" (בראשית מט, י). לא יסור שבט מבני ישראל עד שיבוא המשיח. כל הזמן נחוש על בשרנו את ה'שבט'. כל הימים יחבלו בנו, שלא נשכח ולו ליום אחד שאין אנו יושבים בביתנו.

(הרב יצחק יעקב ריינס)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק י"ד טבת	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ב' פרקים ליום	הל' מלים, פרק ט"ז	פרק יח	פרק ט"ט	פרק י"ג	הל' מקוואות פרק א	פרק י"ב	פרק י"ז
פרק א' ליום	הל' טוען ונטען פרק ג	פרק ד	פרק ה	פרק ו	פרק ז	פרק ח	פרק ט

הכניסו לבית את ה'נשמה'!

המגין היוקרתי 'נשמה' - הסיפורים מעורי השראה שלכם, ההגות של תורת החסידות, החוויות המרגשות מבתי חב"ד והדמיות המתקוות שפותחות את הלב

למטיים יאורפו גליונות 'פרשה' העלון הפופולרי והמבוקש מבית צעירי חב"ד

chabad4u.org.il • 051-5415770

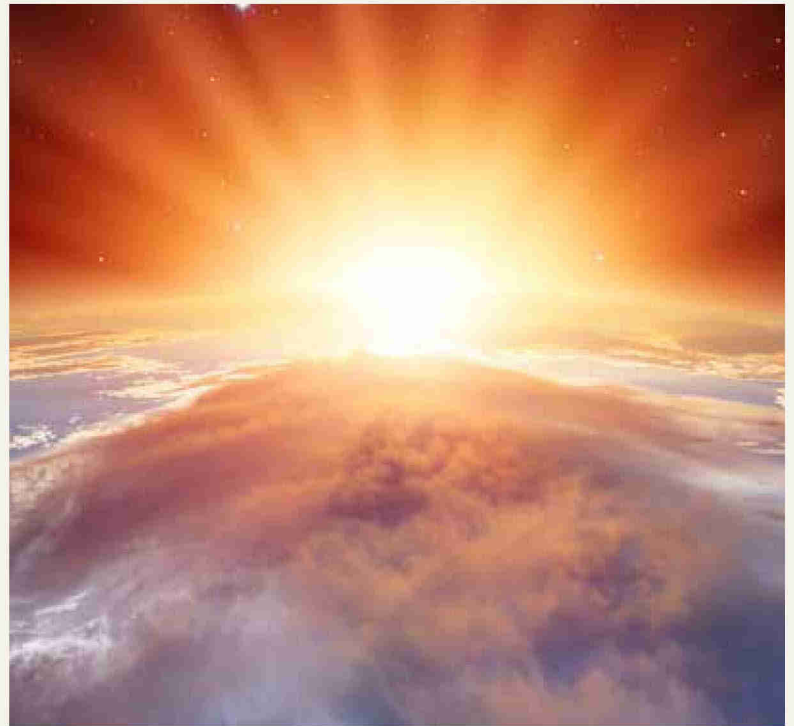
הסוד הנעלם

השובי קצים. הגמרא (פסחים נ,א) אומרת שיעקב אבינו ביקש לגלות את הקץ (מועד הגאולה) ונסתלקה ממנו השכינה. מהמקורות עולה כי זמן הקץ סתום וחתום, כמו שנאמר לנביא דניאל (יבד): "סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ", והדברים חוזרים ונשנים (יבט): "פי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ". יתרה מזו, ה'סתמות' של הגאולה איננה כלפי הברואים בלבד, אלא גם אצל הקב"ה כביכול, כדרשת חז"ל על הפסוק (ישעיה סגד): "פי יום נקם בלבי" – "לליבי גיליתי לאיברי לא גיליתי" (סנהדרין צטא). היינו שאפילו הקב"ה לא גילה ל'איברי' את זמן הקץ.

אחד ההסברים להעלמת הקץ הוא, שאילו היה הקץ נאמר בפירוש, לא היה אפשר לזרז את הגאולה, אלא היא הייתה חייבת לבוא במועד שנקבע ולא קודם לכן. לכן אין רשות לגלות את הקץ, ומכיוון שהוא לא נתגלה בעולם הזה, אין הוא מאלץ את המציאות, וכך הדבר נתון בידינו.

על-פי זה נקבע כי אין לעסוק בחישובי קיצים. הגמרא (סנהדרין צזב) אף אומרת: "תיפח עצמן של מחשבי קיצין", וכך פסק הרמב"ם להלכה (הלכות מלכים פרק יב, הלכה א): "לא יחשב הקיצין". ואולם בגמרא עצמה מובאים קיצים, וגם הרמב"ם עצמו מביא קץ (באיגרת תימן), ומכנה אותו "יותר אמיתי מכל חשבון שנאמר בשום קץ", ואומר שקיבלו מאביו "שקיבלו מאביו ומאבי-אביו".

לשאלה זו ניתנו כמה וכמה תשובות: האיסור הוא לחשב קיצים על-פי מהלכי הכוכבים, אבל לא מתוך דברי הנביאים (אברבנאל). האיסור הוא רק כשמציינים קץ ודאי ומוחלט (רמב"ן). האיסור היה רק בדורות הראשונים ולא כאשר מתקרבים לגאולה (מלבי"ם). האיסור הוא כשיש חשש שקץ שיכזיב יביא חלישות באמונה.

קץ פֶּעַת רְצוֹן. מדוע לא התגשמו הקיצים שהובאו בגמרא ובספרי הקדמונים? יש לומר שאותם תאריכים היו עת רצון, והגאולה הייתה יכולה לבוא אז, אלא שבעוונותינו הוחמצה השעה. כל קץ שציינוהו גדולי ישראל האמיתיים אכן היה זמן ראוי לגאולה, ואילו היה עם ישראל ראוי – היינו נגאלים, אלא שדבר מה מנע זאת (ראו בספר 'קץ הפלאות', פרק ב, שבו מבואר באריכות עניין השנים שנחשבות שנות 'פקידה').

בווהר חדש (תיקונים צהב) נאמר שלכל דור קץ מיוחד משלו, התלוי בזכויות הדור, אלא שאפשר להחמיצו. גדולי ישראל גילו את הקץ של דורם, בשאיפה לעודד את עם ישראל להתחזק בתורה, בתפילה ובמעשים טובים, בתקווה שאותה עת רצון תנוצל והגאולה תבוא בקץ הזה.

רבנו הזקן מסביר (מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים, עמ' שנה"ז) שהצדיקים רואים את הדברים כפי שהם בעולמות העליונים, ושם אכן האירו גילויים של הגאולה בזמני הקץ. אבל בדרך לעולם הזה התחתון יכולים לחול מניעות ועיכובים, וכך קורה שהגאולה אינה יורדת למטה. עם זה הוא מוסיף שאם הקץ נאמר בנבואה מפי נביא, דבר שיבוא "לפיו של נביא – בוודאי יקום בלי שום שינוי".

העיקר הבריאות ב'גפן בסד'

ביטוח בריאות קולקטיב לכל המשפחה

הידעת?

קולקטיב בריאות מעניק הרבה יותר כיסויים מביטוח בריאות פרטי ועולה משמעותית פחות הכל בזכות הכח הקבוצתי שלנו

להצטרפות מהירה צרו קשר: 077.444.7777

מבצע לילי של ילד בן שמונה

הנפטר במקום שבו נפטר ובאותו יום. לא הועילו הפצרות בני המשפחה ופניות בני הקהילה. הרב סרבניק נקבר בבית העלמין העירוני של קרקוב, והשלטונות אפילו לא התיירו לעשות לו 'טהרה'. הקבורה נערכה בלי מניין ואמירת קדיש, והנפטר נטמן בארון ברזל אטום, בניסיון למנוע את הפצת המחלה. כך האמינו באותם ימים.

"היהודים בעיר ויילון זעמו, ותבעו להעביר את הנפטר לעיר מגוריו. לאחר מאמצי שתדלנות רבים ניתנה הסכמה, בתנאי שהנפטר יונח בארון עץ שיוקף בארון פת, שאותו יקיפו בארון עץ, כדי לשוות לו מראה מכובד. כך נערכה ההלוויה בוויילון, בליווי כוח משטרה גדול, שעקב אחר מסע ההלוויה עד בית העלמין.

"כשבועיים לאחר ההלוויה נשמעו דפיקות על דלת ביתו של סבי. 'מי שם?', שאלה סכתי. 'ענקל בלאכנר ויענקל גלר', נשמע קול מבעד לדלת. השניים נכנסו פנימה והציגו לפני סבי את תכניתם הנועזת. סבי נענה ופנה אל מיטתו של אבי, שהיה אז בן שמונה בלבד, והעירו משנתו.

"בחסות החשיכה יצאה הקבוצה אל בית העלמין היהודי. במקום המתינו להם עוד כמה יהודים ויחד החלו בחפירת הקבר והוצאת הארון.

"סבי, שהיה מאנשי החברה קדישא, סייע בעריכת הטהרה, שהייתה קשה מאוד לביצוע, מאחר שזה כבר היה כעבור יותר משבועיים מהפטירה. אבי עמד לצידו וסייע לו במלאכה, על אף הקושי הגדול.

"בתוך כך עמלו כמה אנשים על בניית ארון קבורה חדש. אחרי שעות של עבודה באישון לילה הונח הנפטר בארון העץ ונטמן שוב באדמה.

"אבי סיפר כי המראות הקשים והריח הנורא לא הרפו מכל העוסקים במלאכה. כשבוע לאחר אותו לילה לא הצליח סבי להכניס דבר מאכל לפיו. כל דבר שניסה לאכול - הקיא."

ומסיים עו"ד סגל:

"אבי סיפר לנו את המעשה בפשטות גמורה. הוא לא חש שסבי והוא עשו מעשה יוצא דופן. בימי השבעה חשבתי לעצמי שכאשר ילד בן שמונה עושה מעשה נאצל כליכך, הוא זוכה לשכר משמיימים מידה כנגד מידה, כמאמר הגמרא (כתובות עב,ב). כך זכה אבי להיקבר בהר המנוחות בירושלים בלי עלות."

שהעובדה שאבי נטמן בחלקת קרקע בלי תשלום אינה טבעית כלל", מספר סגל. "התחלתי לתהות לפשר הדבר, ואז נזכרתי בסיפור שאבי סיפר לנו. "אבי נולד בעיר ויילון שבפולין. בעיר התגוררה קהילה יהודית מפוארת, בת כעשרת אלפים נפש. סבי, ר' יעקב סגל (שאני קרוי על שמו), היה דמות ידועה בעיר. הוא שימש גבאי בית הכנסת ואף התנדב בחברה קדישא המקומית.

"הסיפור אירע בשנת תרצ"ו (1936). אחד מדייני העיר היה הרב חיים סרבניק. הוא היה יהודי נשוא פנים ודמות נערצת. באותם ימים השתוללו באזור מגיפות. הדיין חלה, וכאשר

שיחת הטלפון שקיבל קובי סגל הפגיעה אותו מאוד. זה היה בוקר קשה, שבו אביו, ר' פינחס סגל, החזיר את נשמתו ליוצרו, והוא בן 85 שנה. ר' פינחס התגורר בבניברק, אבל בימיו האחרונים אושפז במרכז הרפואי הדסה בירושלים, ושם נפטר בכ"ה בשבט תשע"ג. "הייתי שבור ומבולבל", מספר עורך הדין וההיסטוריון יעקב סגל, תושב מיתר שבדרום. "מעולם לא חוויתי אָבֵל על בן משפחה קרוב, ולא כל-כך ידעתי מה לעשות. עם זה, חשבתי שהואיל ואבי נפטר בירושלים, אולי כדאי שייקבר בעיר הקודש."

סגל פנה אל גיסו, שיש לו יותר ניסיון במצבים כאלה. "אנא בדוק היכן אפשר למצוא מקום קבורה בירושלים". בשל מצוקת מקומות לקבורת קרקע בירושלים קשה מאוד להשיג מקום קבורה אלא בתשלום גבוה.

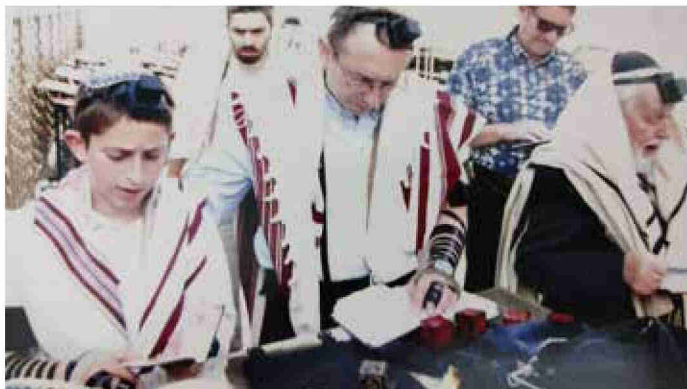
הגיס פנה אל 'חברה קדישא' השייכת לעדת חסידים, מאחר שהנפטר בא ממשפחה של חסידי גור. אמנם הוא לא היה בעל חזות חיצונית של חסיד גור, אבל היה לו קשר עמוק לחסידות זו. עם עלייתו לארץ, אחרי ששרד את מחנות ההשמדה בשואה, נסע קודם כול לאדמו"ר 'אמרי אמת' מגור.

"כיצד נוכל לדעת שאכן הנפטר קשור לחסידות גור?", נשאל הגיס. סגל ביקש מגיסו למסור כי הגבאי בבית הכנסת הגוראי שבו התפלל אביו יוכל לאשר זאת.

חלפו שתי דקות וסגל קיבל שיחת טלפון. מעברו השני של הקו היה איש החברה קדישא. "אנחנו נקבור את אביך בירושלים, בלי שתצטרכו לשלם אפילו פרוטה אחת", הדהים את סגל. "רק תבחרו, הר הזיתים או הר המנוחות". האיש אף הציע לשמור עוד קבר לצד האב, בעבור רעייתו, לאחר מאה ועשרים שנותיה, במחיר סביר לגמרי.

סגל הנרגש הודה לאיש מקרב לב. ואכן, כפי שהובטח כך היה. ההלוויה נערכה בירושלים, על-פי כל המנהגים המקובלים, והאב נטמן בהר המנוחות.

"רק במהלך ימי השבעה תפסתי פתאום

שלושה דורות. ר' פינחס סגל, עו"ד קובי סגל ובנו בכורו נדב, אייר תשס"ז

סבי פנה אל מיטתו של אבי, שהיה אז בן שמונה בלבד, והעירו משנתו. בחסות החשיכה יצאו אל בית העלמין, והחלו בחפירת הקבר והוצאת הארון

מצבו החמיר, הועבר למרכז רפואי בקרקוב. אך למרבה הצער מצבו הידרדר והוא נפטר.

"בשל המגיפות אסר החוק הפולני להעביר מתים מעיר לעיר. הנוהל קבע שיש לקבור את

עכשיו גם באנגלית

NEW!

In Search of Truth
Three Yeshiva Students on a Spiritual Journey
MENACHEM BROD

A BESTSELLER IN HEBREW. BY THE WRITER RABBI MENACHEM BROD.

THIS BOOK DESCRIBES THE STRUGGLE OF YESHIVA STUDENTS SEARCHING FOR A PATH IN SERVING HASHEM. EXAMINING VARIOUS PATHS WITHIN TORAH TRADITION REVEALS CHALLENGING NEW CONCEPTS AND EXPOSES THEM TO THE FASCINATION OF CHASSIDISM.

הפצה: BSD

BSDFPUBLISHERS.COM // INFO@BSDFPUBLISHERS.COM
הדפוס: בארץ: פניל מנחם • HEICHAL.CO.IL

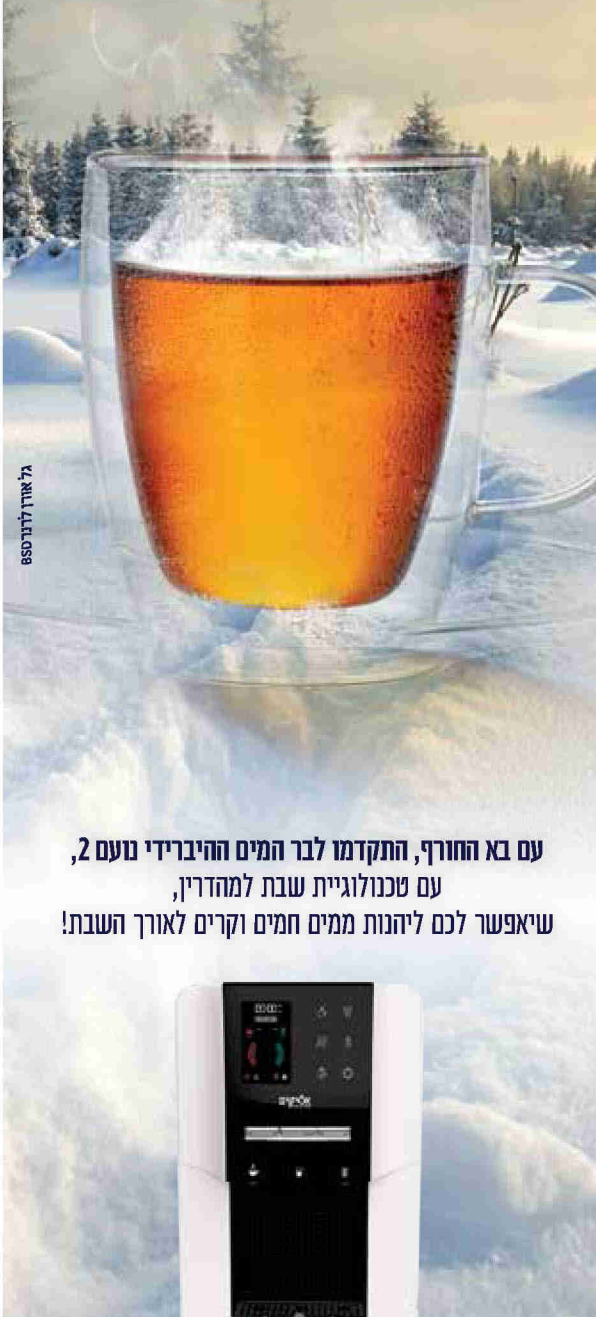
'נשמה עם עצמה'

אלפים קראו בשקיקה את הספר 'נשמה עם עצמה', המספר על שלושה תלמידי ישיבה שיצאים למסע חיפוש רוחני, ומגלים את היופי והעומק שבחסידות.

אסיקום

טכנולוגיית מים מתקדמת

הוא לא יביא לכם שלג פסטורלי כמו בתמונות אבל כוס תה חמה ומפנקת, כן!

ג'און לודס

עם בא החורף, התקדמו לבר המים ההיברידי נועם 2, עם טכנולוגיית שבת למהדרין, שיאפשר לכם ליהנות ממים חמים וקרים לאורך השבת!

מוקד הזמנות: 077-230-47-57

רציתי לשאול

עם הרב רפאל גולדמיץ
בית חב"ד אחוזת אתרוג - מרכז שפירא

מה אפיין את דמותו של הרב הגאון חיים דרוקמן שהלך לעולמו בשבוע שעבר?

אחד הדברים שאפיינו אותו היה ההשתפכות בתפילה, גם בתפילת ערבית פשוטה של יום חול. אני זוכר שבת לאבות ובנים בישיבת 'תורת עציון'. אחד האבות התלהב במיוחד מברכת 'על המחיה' של הרב, כשפרץ בככי במילים "ובנה ירושלים".

ליבו היה מלא אהבה לעם ישראל, לארץ ישראל ולתורת ישראל. כמה וכמה פעמים השתתף באירועים שעשינו, כמו בהתוועדויות י"ט בכסלו, וסיפר בחום על פגישותיו עם הרבי. יהי זכרו ברוך.

היה בו שילוב מיוחד של גדלות בתורה ופשטות הליכות. הוא מסר שיעורי תורה מעמיקים לאורך כל היום, היה נשיא איגוד ישיבות ההסדר וי"ר מרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא, ועם זה היה קשוב לכל פנייה של אדם מן השורה.

אני יודע מהיכרות אישית על בחור שאיבד את הזכות ללמוד בישיבת הסדר, ופנה אל הרב דרוקמן, אף שלא היה תלמידו. הרב אמר מייד: "צפויה לי פגישה עם הרמטכ"ל ואסדר את זה". וכך היה.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

קבורה יהודית

שאלה: מה פירוש המושג 'קבר ישראל'?

בטרם כוסה בעפר. כל הדברים האלה הם בכלל הבאת הנפטר לקבר ישראל.

יהודי שנקבר בבית עלמין לא-יהודי, מצווה לפעול להוצאתו משם ולקבורתו בבית עלמין יהודי. כשהדבר קשה, יש לפחות להקיף את קברו במחיצות בגובה 10 טפחים (80 ס"מ).

יהודי שציווה לשרוף את גופתו - אסור לציית לו. ואם עשו כן, גזרו גדולי ישראל שלא לקבור את האפר בקברי ישראל (אבל חייבים לגונזו במקום אחר, ככל דבר האסור בהנאה).

מעניין שבתקופת התנ"ך נחשבה שריפת עצמות אדם, גם בין הגויים, למעשה שיש בו ביזיון, כמו שנאמר (עמוס ב, א): "על שלשה פשעי מואב... על שרפו עצמות מלך אדום לשיד".

מקורות: רמב"ם הל' אבל ר"פ יב. ס' החינוך מצווה תקלז. טוש"ע יו"ד סי' שסב. גשר החיים ח"א פט"ו, ש"י. נטעי גבראל ח"א פרק עה ס"ז.

תשובה: מצוות עשה מן התורה על יורשיו של נפטר, המתאבלים עליו, לקבורו באדמה כדין, ככתוב (דברים כא, כג): "כי קבור תקברנו ביום ההוא". אם היורשים אינם יכולים לעשות זאת, מצווה על כל יהודי לפעול לקבורת הנפטר באדמה.

מנהג ארץ ישראל לקבור בלי ארון, ובמקום שקוברים בארון או שמביאים את הנפטר בארון, מסירים לוח עץ משולי הארון כדי שהגוף יגע בקרקע, ולפחות שיהיה פתוח לאוויר הקרקע.

כל ענייני ההתעסקות עם המת, הטהרה וההלבשה, וכן חפירת הקבר וכיסויו, ייעשו רק על-ידי יהודים ולא על-ידי גויים. כמורכב יש להקפיד שלא יסתכלו גויים בפני המת, ואף לא לתוך הקבר,

מחלקת המודעות (גלובל) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: יוני זרק את הסודר שלו, ככדור, על גג הבנין, ושני הרודפים משכנעים שהחנפיה בתוך הסודר...

סוף המאבק

על החנפיה העתיקה הסתים סופית.

בעוד שלשלת הפושעים מוכלים לשפוט מהיר בדרך לגרושם מן הארץ, עצרה שירה משטרית ארקה ליד ביתם של סבא וסבתא. בדרך הספיקו לעצר ליד ביתו של מר ישראל, לפרץ פנימה ולמצא שלל חנקיות גנובות, שנגנבו כל אחת בתורה, מתוך מחשבה שהיא היא החנפיה המבקשת.

בחוץ, ליד הבית, כבר המתינו להם סבא וסבתא נרגשים עד דמעות. עשרות השוטרים ירדו ממכוניותיהם והסתדרו במעגל סביב סבא, שעמד במרכז וחנקיתו חבוקה בידו על לוח לבו. כלם חשו בגדל המעמד. קובי, יוני ושמואלי פלסו דרכם ונעמדו ליד סבא וסבתא. הבוקי מצלמות הנצחו את הארוע. יוני לחש: "סבא,

עכשו אתה יכול לברך 'ברוך שפטרני מענש הלזה'... ולא הכין למה האדימו פתאום פניו של סבא. "אוי, יוני לה שלי... רבותי היקרים!", פנה סבא אל הקהל פלו: "יוני שלי הזכיר כרגע את ברכת 'ברוך שפטרני', ולא דע אפלו שאת הברכה הזו גלה סבא רבה שלי, רבי יחיאל מפריז; מי שיצר את החנפיה הזו. כה מובא ב'ראשונים'! זכותו של רבי יחיאל מפריז עמדה לנו, תודה לשם... לא רק זכותו - הוא עצמו עומד כאן אתנו עכשו", הוסיף סבא בהתרגשות. "כתוב, שכאשר אומרים דבר הלכה בשמו של

חכם, הוא בא ועומד פגוד מי שאומר את ההלכה". גרונו של סבא נשנק ושלשלת הנכדים לטפו את ידיו באהבה. זה היה רגע קדוש, וכמה שוטרים מהירו להניח את ידם על ראשם, במעין הפעת כבוד סמלית לרבי יחיאל מפריז. סבא התאושש. "אני מבקש להודות לנכדי האמיצים על המבצע המצליח, וכן לכל אחד ואחד מהם. אני רוצה להזמין את כלכם להפגש כאן שוב בנר ראשון של חנכה הבא, כאשר אופה לברך על החנפיה העתיקה הזאת שלי: 'שהחינו ומקמינו והגיענו לזמן הזה!'".

על גג הבנין, בפנה נסתרת, המתין בשקט הציד השני לטרפו. הוא כבר הספיק לבדק את כדור הסודר ונוכח שאין בו כלום. מר ישראל וחברו, שעדיין לא ידעו זאת, הגיעו יחד לקו הגמר של המדרגות העולות, פרצו והסתערו כאיש אחד על כדור הצמר העגל שנח שם על רצפת הגג. הסודר כמעט נקרע בגדם לגזרים, אבל לא זה היה האסון שעמד להתרחש שם, על הגג...

כרגע שגלו כי שום חנפיה אינה נמצאת בין קפלי הבגד, התפתח ביניהם עמות נורא. קולות המאבק נשמעו היטב גם למטה, וחגורת שוטרים מהרה להקיף את הבנין, מוכנה לפקדת הפריצה. פתאום השתרר שקט מפתיע, וקול מפקיד נשמע ממעל: "כן, זה אני, גריגור. חפיתי לה כאן מספיק זמן. המשחק

שלך נגמר, גריגור... עצם את עיניך והתכונן לבקש סליחה באפן אישי מסבא וא, שבגללה הפסידו נכדיו לנצח את החנפיה. עוד דקה אתה הולך לפגש אותו בגיהנום..."

אלא שגריגור האמלל - או החוקר הבכיר מר ישראל, כפי שכנה עצמו בארץ - לא שש כלל וכלל למפגש הצפוי... הוא פרץ ביללת אימים והחל להתחנן על נפשו. זה היה האות לפעולה. לפקדתו של חיים זקנו השוטרים כוונתו לתוף הבנין, וכעבר דקה היו שלשלת נכדיו של זאן ההולל מטלים על הגג זה לצד זה, עקודים ככבשים. מאבקם המתמשך

דבר התורה שלי

הסוד של קבר רחל

האם בקרבתם בקבר רחל אמנו והתפללתם שם? אם כן, ודאי שמתם לב שהקבר שלה נמצא ליד בית לחם ולא במערת המכפלה בבחרון, עם כל האבות והאמהות. מדוע?

כפרשת השבוע יעקב מספר ליוסף כי רחל, אמו, מתה בדרך ונקברה שם ולא במערת המכפלה. יעקב כאלו 'מתנצל' על כך, ומסביר ליוסף שרחל נקברה בדרך כדי שבעתיד, כאשר בני ישראל יצאו לגלות, יעצרו ליד קברה ויבקשו רחמים.

ואכן, חכמינו זכרונם לברכה מספרים שכאשר בני ישראל הגלו לבבל בידי נבוכדנצר, מפקד הצבא של בבל, הם עצרו דרך קברה של רחל, ורחל בכתה לפני הקדוש ברוך הוא וביקשה רחמים על בנייה.

על כך אומר הנביא ירמיהו: "קול ברמה נשמע, נהי, ככי תמרורים, רחל מבכה על בנייה, מאנה להנחם על בנייה". והקדוש ברוך הוא משיב לה: "מנעי קולך מככי ועיניך מדמעה, ושבו בנים לגבולם".

בני ישראל שיצאו לגלות נענשו על חטאייהם. הם לא היו צדיקים כלל וכלל. ובכל זאת, רחל, שהייתה נביאה וידעה את העתיד להיות, בחרה לותר על זכות הקבורה במערת המכפלה כדי שתהיה לעזר לבנייה.

רחל חשבה לעצמה: כיצד אוכל לגות על משכבי במערת המכפלה, בשעה שבני מתסרים בגלות?! ואכן, הקדוש ברוך הוא נענה לתפלתה ואמר: "בשבילה, רחל, אני מחזיר את ישראל למקומם!".

וימה אנחנו יכולים ללמד מהך? הרבה! אם רחל ותרה ותור נצחי על קבורה במערת המכפלה, לצד בעלה, יעקב אבינו, וכל זה בעבור יהודים בעתיד הרחוק, כל שכן שכל אחד ואחת צריכים לותר על הרצונות החשובים שלהם בעבור הזולת.

(על פי תורת מנחם תשמ"ו, כרך ב, עמ' 311)

מה רבו מעשיך ה'

הבונים הנבונים

דיויד מתגורר בקנדה ואוהב ללכת עם אביו לדוג בנחלים. בקור אחד החליטו לחזור לנחל שבו דגו לפני שנה. "הי, אבא! מה קרה פה? היה כאן נחל קטן ועכשיו יש פה אגם גדול!", התפלא דיויד.

אבא חיך ואמר: "הו, זו עבודה של הבונים!".

לא, הבונים האלה אינם בני-אדם העובדים בכנן אלא בעל-חיים מעניינים מאוד. אלה מכרסמים גדולים, שאוכלים ענפים, עצי צפצפה וערבה. משקלו של בונה יכול להגיע ל-20 קילוגרמים וארכו כ-75 סנטימטרים.

לבונה יש בעיה: השנים שלו אינן מפסיקות לצמוח. מה עושים? מכרסמים! פרסום העצים שוחק את השנים, וכך הן לא מתארכות יותר מדי.

הבונה אוהב לבלות במים, עם בני משפחתו, בקן שהוא בונה מענפים. בשביל זה הוא צריך אגם. ואם אין אגם? הבונה יצר אותו.

הבונים גוררים ענפים ועורמים אותם באפיק הנחל. כך נוצר סכר, שאינו מאפשר למים לזרום, והמים נאספים ויוצרים אגם. בתוך האגם הבונים בונים את הקן, באפן שפתח הכניסה נמצא מתחת למים והכניסה נעשית בצלילה. בתוך הקן נעים ויבש, ושם הבונים מוגנים מפני טורפים!

הסכרים של הבונים משנים את פני הסביבה ויוצרים אגמים גדולים, שבהם משגשגים בעל-חיים אחרים וצמחים רבים.

אבל יש לבונים אויב מסכן - האדם. בני-האדם צדו את הבונים בשל הפרוה המשפחת שלהם, וגם לא אהבו את הסכרים שבנו ושגרמו להצפת שטחים חקלאיים. בעבר חיו בטבע מאות מיליונים של בונים, וכיום מספרם הצטמצם מאוד.

מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי אייזנשטט

אמת ויצו

...וישר ונאמן

ספורו המפלא של אבי משפחת רוטשילד המפורסמת

תקציר: הנסיך וילהלם עולה לשלטון, ומבקש מעוזריו לקרא לדיד נעריז מהגטו היהודי, ר' מאיר-אנטל רוטשילד. הוא מפנה אותו ליועץ בלבלי, ומבהיר לו שלא יאלץ, חלילה, להמיר את דתו

קופנהגן, דנמרק

זהה אני יודע! רוטשילד! רק הוא יציל אותנו. בקיש מפני הלואה של 10 מיליון דנמרק! אל תהסס!

אדוני הנכבד, מה עושים? המלך מביש. בקרוב נהיה ללעג וקלס...

לונדון, אנגליה

לא רק שמעתי, השקעת! לרוטשילד יש הבנין הפצ'ילי ביותר באירופה. יש לו ראש מבריק.

שמעתי על היהודי רוטשילד מפרנקפורט?

ראש ממשלת דנמרק

בינתיים, בגטו היהודי

תענטו ר' מאיר-אנטל! הוא יהודי למופת! אף שהוא אחד מעשירי תבל, הוא מוסיף להקפיד על קלה פתמורה ולחנך את ילדיו לאהבת התורה.

ראה, הוא גם מוסיף לחיות בביתו הצנוע, גלי לנקר עינים...

"יום השמים ויבלו השמים והארץ"

לפקודת במוציא השקט

מה קרה? מה קרה?

שוד ושבר. מלחמה! אירופה בוערת.

אוי ואבוי. חייבים להתבונן. נבוליון, המצביא הגדול, יצא לקרב!

ה' מאיר, ר' מאיר, בבקשה, פתח את הדלת! מה! אבא!

המשך בוא

כשנוטלים ידים לסעודה חייבים להקפיד שהמים ישפכו על כל היד, עד פרק כף היד. לצורך זה סוגרים את היד כמו אגרוף, אבל לא קמוץ לגמרי, כדי שלא ישאר שום חלק מהיד גלי מים.

הלכה בשבוע

המתנדבים שמושיטים 'ידיים'

בעצמו לפעילים. וכך זה עובד: "אחרי קבלת הפנייה מהרווחה, אנחנו קובעים פגישה בבית עם המשפחה, רואים במה מדובר, מכינים תכנית, מארגנים צוות, מחלקים עבודה ויוצאים לדרך. העבודה מתבצעת בדרך כלל בשעות אחר-צהריים ועד חצות הלילה".

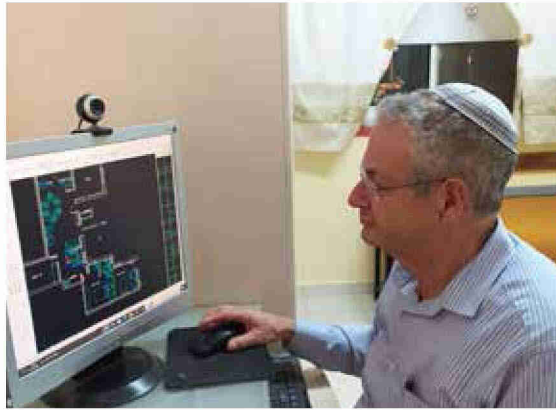
ואיך מבטיחים שטוב הלב של המתנדבים לא ינוצל לרעה? יאיר משיב: "למדנו למפות את הפניות, כדי שהסיוע יהיה אמיתי. הסיוע ניתן רק למשפחות שאין להן שום יכולת לממן זאת בעצמן או בעזרת קרובי משפחה". ל'ידיים' יש כיום צוותים בירושלים, במרכז ובעוד כמה אזורים בארץ.

הדלק להמשיך

בעשור האחרון שופצו יותר משלוש-מאות דירות. "כל דירה והסיפור המרגש שלה", אומר יאיר. "הדמעות של בני המשפחה, כשהם חוזרים לביתם המשופץ – מרגשות את כל המתנדבים, וזה הדלק של כולנו להמשיך הלאה. ילדים קטנים חוזרים לביתם ומסתכלים על הקירות. עיניהם מאושרות והם מחייכים. אפשר שלא להתרגש?".

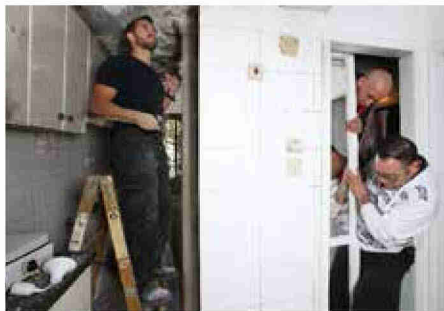
יאיר משתף בסיפור טרי: "לבני יש מכון למכשירי שמיעה בירושלים, הוא התקשר אליי וסיפר לי על בני זוג עיוורים מבוגרים שפנו אליו. הבן ביקר אצלם בבית, והתיאור שלו היה קשה. כשבאתי לשם, חשכו עיניי. החלטנו לבצע שיפוץ מקיף, גדול מדרך כלל. הכפלנו את שעות העבודה, כך שתתבצע ביומיים, בעזרת צוות כפול של מתנדבים. יהודים טובים תרמו לנו את מלוא הסכום הדרוש והשיפוץ יצא לדרך. מטבח חדש, ארונות ומיטות חדשים. ואנחנו רוצים להוסיף ולסייע להם".

יאיר מבקש להעביר מסר לקוראים: "פקחו עיניי על סביבתכם. חפשו את השקופים באזורכם, ותראו איך להושיט להם יד" (ליצירת קשר: 054-6713950, yadaim.m.h@gmail.com).

חיפשתי עיסוק התנדבותי ומצאתי. יאיר מאיר

"חזרתי הביתה בחצות הלילה", משחזר יאיר. "אשתי ראתה אותי ואמרה: העיניים שלך בורקות. והיא צדקה לגמרי"

ידיים של מתנדבים. מהצהריים ועד חצות הלילה

העיניים שלהם כבר התרגלו למראות קשים, אבל בכל פעם הם מזדעזעים מחדש. ההלם הראשוני מתחלף בתוך שניות לרוח קרב, רוח של נתינה בלב ענק. הם מפשילים שרוולים, וקדימה לעבודה. כעבור זמן קצר המראה העלוב מתהפך לחלוטין.

הכירו את צוות 'ידיים', מתנדבים שקיבלו עליהם משימה מאתגרת במיוחד: לסייע לאוכלוסייה החלשה ביותר, הסובלת מתנאי מגורים ירודים. קשישים, נכים ואימהות חד-הוריות סובלים מבעיות תחזוקה קריטיות בבית. תריסים וחלונות שכורים, ארונות רקובים, נזילות, קירות מתקלפים, דוד מים מקולקל ועוד. בהעדר יכולת לשלם את עלות התיקון של התקלה, מצטרפות אליה עוד תקלות. התוצאה היא בית עלוב, לפעמים קשה להאמין כי בני אדם חיים בו.

מצא את שאהבה נפשו

כשניסינו לברר מי עומד מאחורי המיזם, נתקלנו בבעיה. "אין אצלנו מנהלים", אמרו לנו המתנדבים. ובכל-זאת הגענו ליאיר מאיר, 73, אחד מראשי הצוותים. "לפני תשע שנים", מספר יאיר, "שמעתי על היוזמה, שאותה הקים דוד מוזס, לעילוי נשמת סבו, מנחם מוזס ז"ל, ששרד את אושוויץ והקים את ביתו בארץ". אחרי גיל הפרישה החליט יאיר להצטרף לאחד השיפוצים ולחוות זאת בעצמו.

"חזרתי הביתה בחצות הלילה", הוא משחזר. "אשתי ראתה אותי ואמרה: העיניים שלך בורקות. והיא צדקה לגמרי. באותם ימים חיפשתי עיסוק התנדבותי, והרגשתי שמצאתי את שאהבה את נפשי. פניתי לדוד ואמרתי לו שאשמח לתת ידיים ל'ידיים'. מאז הכול היסטוריה".

סינון הפניות

ליאיר רקורד עשיר בעשייה. אחרי לימודים בישיבת 'מרכז הרב' ו'מכון לב', עבד ארבעים ושתיים שנה במכון צומת, בפיתוח מוצרים טכנולוגיים המותאמים לשבת. ב'ידיים' הוא מתעסק בעיקר בגיוס התרומות, בקבלת פניות מהרווחה, ברכישת חומרי עבודה, וגם מצטרף

לקבלת מארז גליונות **שיחת השבוע** ישירות אליכם - הצטרפות באתר chabad4u.org.il או בטל' 051-5415770

הצטרפו גם אתם

וקבלו מידי שבוע גליונות 'שיחת השבוע' להפצה באיזורכם או לבית הכנסת שלכם

הצטרפות באתר chabad4u.org.il או בטל' 053-5572770

בעלת סמלית • במארה: 15 עלוני שיחת השבוע + 4 עלוני 'פרשה' • לכמות גדולה יותר ניתן להזמין מספר הבילת